KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2015/495,

20. märts 2015,

millega kehtestatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2008/105/EÜ jälgimisnimekiri ainetest, mille kohta kogutakse kogu liidust seireandmeid veepoliitika valdkonnas

(teatavaks tehtud numbri C(2015) 1756 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/105/EÜ (mis käsitleb keskkonnakvaliteedi standardeid veepoliitika valdkonnas ning millega muudetakse nõukogu direktiive 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ, 86/280/EMÜ ja tunnistatakse need seejärel kehtetuks ning muudetakse direktiivi 2000/60/EÜ) ([1]) eriti selle artikli 8b lõiget 5,

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiivi 2008/105/EÜ artikli 8b lõikega 1 on ette nähtud, et kehtestatakse jälgimisnimekiri, mille esimene versioon võib sisaldada maksimaalselt 10 ainet või ainerühma, mille kohta kogutakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ ([2]) artikli 16 lõikes 2 ette nähtud edaspidise prioriteetseks tunnistamise toetamiseks kogu liidust seireandmeid. Nimekirjas tuleks iga aine kohta märkida selle seiremaatriks ning võimalik analüüsimeetod, mis ei too kaasa ülemääraseid kulutusi.

(2) Direktiivi 2008/105/EÜ artikliga 8b on muu hulgas ette nähtud jälgimisnimekirja kantud ainete seire, liikmesriikide seiretulemusi käsitlevate aruannete esitamise ning nimekirja ajakohastamise tingimused ja kord.

(3) Jälgimisnimekirja kantud ained tuleks valida selliste ainete hulgast, mille kohta kättesaadav teave osutab sellele, et need võivad liidu tasandil põhjustada veekeskkonnale või veekeskkonna kaudu märkimisväärset ohtu, ning mille puhul seireandmed on tegeliku ohu kohta järelduste tegemiseks ebapiisavad. Jälgimisnimekirja kandmist tuleks kaaluda väga mürgiste ainete puhul, mida kasutatakse paljudes liikmesriikides ja lastakse veekeskkonda, kuid mille üle seiret ei teostata või teostatakse harva. Valiku tegemisel tuleks arvesse võtta direktiivi 2008/105/EÜ artikli 8b lõike 1 punktides a–e esitatud teavet, pöörates erilist tähelepanu uutele saasteainetele.

(4) Jälgimisnimekirja kantud ainete seire peaks andma nende kontsentratsiooni kohta veekeskkonnas kvaliteetseid andmeid, mis toetaksid direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõike 4 kohase eraldi läbivaatamise raames riskihindamist, mille põhjal tehakse kindlaks prioriteetsed ained. Selliste ainete puhul, mida kõnealuse läbivaatamise tulemusena peetakse märkimisväärset ohtu kujutavaks, tuleks kaaluda nende kandmist prioriteetsete ainete loetellu. Samuti tuleks kehtestada keskkonnakvaliteedi standard, mida liikmesriigid peavad täitma. Kui tehakse ettepanek aine prioriteetsete ainete loetellu kandmiseks, tuleb koostada asjaomane mõjuhinnang.

(5) Direktiivi 2008/105/EÜ artikli 8b lõike 1 kohaselt tuleks diklofenak, 17-beeta-östradiool (E2) ja 17-alfa-etinüülöstradiool (EE2) kanda esimesse jälgimisnimekirja, et koguda seireandmeid, millega hõlbustada nende ainetega seotud riskide maandamiseks sobivate meetmete kindlaksmääramist. Jälgimisnimekirja tuleks kanda ka östroon (E1), millel on lähedased keemilised seosed 17-beeta-östradiooliga, sest östroon on viimatinimetatud aine lagunemissaadus.

(6) 2014. aastal kogus komisjon andmeid mitme muu aine kohta, mille võiks jälgimisnimekirja kanda. Komisjon võttis arvesse direktiivi 2008/105/EÜ artikli 8b lõikes 1 osutatud teabeallikaid ning konsulteeris liikmesriikide ekspertide ja sidusrühmadega. Ained järjestati tähtsuse järgi. Selle raames kaaluti eelkõige selliste ainete jälgimisnimekirja kandmist, mis kõige hiljutisema prioriteetsete ainete loetelu läbivaatamise käigus olid prioriteetseks aineks liigitamisele lähedal, kuid mille puhul oli olulise ohu kinnitamiseks vaja täiendavaid seireandmeid. Samuti

([1]) ELT L 348, 24.12.2008, lk 84.
([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/60/EÜ, 23. oktoober 2000, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

kaaluti nimekirja kandmist mitmete muude ainete puhul, mida peetakse võimalikeks uuteks saasteaineteks, kuid mille kohta hiljutisi seireandmeid oli vähe või ei olnud üldse. Igast kõnealusest ainest tuleneva ohu taseme arvutamiseks kasutati kättesaadavat teavet nende olemusliku ohu kohta ja keskkonna kokkupuute kohta kõnealuse ainega. Kokkupuudet keskkonnaga hinnati tootmise ja kasutamise ulatust käsitlevate andmete põhjal, võttes arvesse kõiki tegelikke seireandmeid.

(7) Esimesse nimekirja kantud ainete kohta andmete kogumise käigus leiti mõningate kõnealuste ainete kohta täiendavaid seireandmeid. Ainete jälgimisnimekirja kandmisest loobumiseks peeti piisavaks usaldusväärsete ja ajakohastatud andmete olemasolu vähemalt nelja liikmesriigi kohta. Kui need ained loetelust välja jätta, samuti teatavad muud ained, mille mürgisus seati kahtluse alla või mille kasutamine pidi eeldatavasti lõpetatama, olid järjestuses kõige kõrgemal kohal järgmised ained: oksadiasoon, metiokarb, 2,6-ditert-butüül- 4-metüülfenool, triallaat, neli neonikotinoid-pestitsiidi, makroliidide hulka kuuluv antibiootikum erütromütsiin ning 2-etüülheksüül-4-metoksütsinnamaat. Seega tuleks kõnealused ained koos Chemical Abstracts Service'i (CASi) numbri ja ELi numbriga samuti jälgimisnimekirja kanda. Lisaks leiti, et märkimisväärset ohtu võivad endast kujutada viies neonikotinoid-pestitsiid ja kaks muud makroliidide hulka kuuluvat antibiootikumi. Samuti on kõnealuste ainete üheaegne kandmine jälgimisnimekirja põhjendatud asjaoluga, et sama toimemehhanismiga ainetel võib olla kumulatiivne mõju. Neonikotinoide ja samamoodi makroliidide hulka kuuluvaid antibiootikume peaks olema võimalik samaaegselt analüüsida, et need saaks nimekirja kanda ainerühmadena.

(8) Kooskõlas direktiivi 2008/105/EÜ artikli 8b lõikega 1 on komisjon määranud kindlaks võimalikud meetodid nimekirja kandmiseks välja pakutud ainete analüüsimiseks. Meetodi avastamispiir peab iga aine puhul asjaomases maatriksis olema vähemalt sama madal kui selle ainespetsiifiline arvutuslik mittetoimiv sisaldus. Kui uue teabe mõjul vähendatakse konkreetsete ainete arvutuslikku mittetoimivat sisaldust, siis võib olla vajalik alandada meetodi suurimat lubatavat avastamispiiri senikauaks kui kõnealused ained nimekirja kuuluvad. Analüüsimeetodid ei too kaasa ülemääraseid kulutusi.

(9) Võrreldavuse huvides peaks jälgima kõikide ainete esinemist veeproovi üldmahus. Siiski tuleks jälgida ka 2-etüülheksüül-4-metoksütsinnamaadi esinemist hõljuvates tahketes osakestes või settes, sest kõnealune aine satub sageli nendesse maatriksitesse.

(10) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed on kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikli 21 lõike 1 alusel loodud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Direktiiv 2008/105/EÜ artiklis 8b osutatud esimene jälgimisnimekiri ainetest, mille kohta kogutakse seireandmeid kogu liidust on sätestatud käesoleva otsuse lisas.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 20. märts 2015

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Karmenu VELLA

LISA

Direktiivi 2008/105/EÜ artikli 8b kohane jälgimisnimekiri ainetest, mille kohta kogutakse seireandmeid kogu liidust

Aine/ainerühma nimetus	CASi number (1)	ELi number (2)	Indikatiivne analüüsimeetod (3) (4) (5)	Meetodi suurim lubatav avastamispiir (ng/l)
17-alfa-etinüülestradiool (EE2)	57–63-6	200–342-2	Suuremahuline SPE – LC-MS-MS	0,035
17-beeta-östradiool (E2), östroon (E1)	50–28-2, 53–16-7	200–023-8	SPE – LC-MS-MS	0,4
Diklofenak	15307-86–5	239–348-5	SPE – LC-MS-MS	10
2,6-di-tert-butüül-4-metüülfenool	128–37-0	204–881-4	SPE – GC-MS	3 160
2-etüülheksüül-4-metoksütsinnamaat	5466-77–3	226–775-7	SPE – LC-MS-MS või KMS	6 000
Makroliidide hulka kuuluvad antibiootikumid (6)			SPE – LC-MS-MS	90
Metiokarb	2032-65–7	217–991-2	SPE – LC-MS-MS või GC-MS	10
Neonikotinoidid (7)			SPE – LC-MS-MS	9
Oksadiasoon	19666-30–9	243–215-7	LLE/SPE – GC-MS	88
Triallaat	2303-17–5	218–962-7	LLE/SPE – GC-MS või LC-MS-MS	670

(1) Chemical Abstracts Service.
(2) Euroopa Liidu number, mida ei ole määratud kõigile ainetele.
(3) Eri liikmesriikidest pärinevate tulemuste võrreldavuse tagamiseks jälgitakse kõikide ainete esinemist veeproovi üldmahus.
(4) Ekstraheerimismeetodid:
LLE – vedelik-vedelik-ekstraktsioon;
SPE – tahkefaasiekstratsioon.
Analüüsimeetodid:
GC-MS – kromatomassispektromeetria;
LC-MS-MS – vedelikkromatograafiaga tandemisse ühendatud kolmekordne kvadrupool-massispektromeetria.
(5) 2-etüülheksüül-4-metoksütsinnamaadi jälgimiseks hõljuvates tahketes osakestes (SPM) või settes (suurus < 63 μm) on soovitatav kasutada järgmist analüüsimeetodit: SLE (tahkis-vedelik-ekstraktsioon) – GC-MS, mille suurim lubatav avastamispiir on 0,2 mg/kg.
(6) Erütromütsiin (CASi number 114–07-8, ELi number 204–040-1), klarütromütsiin (CASi number 81103-11–9), asitromütsiin (CASi number 83905-01–5, ELi number 617–500-5).
(7) Imidaklopriid (CASi number 105827-78–9/–138261-41–3, ELi number 428–040-8), tiaklopriid (CASi number 111988-49–9), tiametoksaam (CASi number 153719-23–4, ELi number 428–650-4), klotianidiin (CASi number 210880-92–5, ELi number 433–460-1), atseetamipriid (CASi number 135410-20–7/–160430-64–8).